

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ДЫЯЛОГ БЕЗ ДЫЯЛОГУ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Магчыма вы не ведаеце, што ў Бешанковіцкім райвыканкаме па вул. Чуклая, 13, 1-й паверх, кабінет 15, два разы на тыдзень, па серадах і пятніцах, з 16 да 20 гадзін працуе грамадская прыёмная па зборы грамадска-значных ініцыятыў па пытаннях канстытуцыйнай рэформы і іншых актуальных пытаннях краіны і раёна.

Мяне асабіста гэтая інфармацыя аніяк не ўводзіць у зман, бо я ведаю як працуюць гэтыя так званыя дыялогавае пляцоўкі. На маё глыбокае перакананне, сёння аніякога дыялогу паміж існай уладай і народам быць наогул не можа. Вы ж не будзеце весці дыялог са злодзеям, які ўкраў вашыя грошы, а зараз просіць абмеркаваць з ім магчымасць сумеснага падарожжа.

Пагадзіцеся, што тыя чыноўнікі, якія арганізавалі апошнія «выбары», якія ўпіхвалі ў выбарчыя камісіі толькі «сваіх» людзей, якія выдалялі незалежных назіральнікаў

на стрэл пушкі ад сталоў падліку АНІЯК НЕ СПРЫЯЮЦЬ нармальнаму дыялогу паміж імі самімі і падманутымі выбарнікамі.

Ды вы спыніце любога чалавека на вуліцы ў Бешанковічах і спытайце, ці патрэбная яму ваша «канстытуцыйная рэформа і іншыя актуальныя пытанні», аб якіх чамусьці так дбаюць бешанковіцкія чыноўнікі. І не менш 9 чалавек з 10 вам адкажа, што яны ЗА НОВЫЯ СУМЛЕННЫЯ ВЫБАРЫ. А яшчэ яны хочуць, каб ім плацілі ЧАЛАВЕЧЫ заробак, а не тыя вартыя жалю рублі. Бо існае сістэма ўжо добры дзясятак

разоў даказала, што ажыццявіць тое яна няздольная.

«Вы будзе доўга смяяцца, але ў паведамленні беларускага аргкамітэта па правядзенні чэмпіянату свету 2021 года па выніках сустрэчы з Фазелем сцвярджаецца, што «рэальны працэс грамадскага дыялогу ўжо даўно (з кастрычніка 2020 года) запушчаны ў выглядзе створаных дыялогавых пляцовак ва ўсіх рэгіёнах краіны». А вянком гэтага працэсу стане-дэ Усебеларускі сход», — піша палітычны аглядальнік Аляксандр Класкоўскі.

Я сапраўды доўга смяяўся, калі прачытаў пра тыя дыялогавае пляцоўкі ў Бешанковічах. Дыялог без дыялогу працягваецца. Дакладна, як у вядомай песні: «Тихо сам с собою я веду беседу...».

Г.Станкевіч

ПРЫЗНАЧЭННІ

ВАСІЛЬ ЧАРАДНІК УЗНАЧАЛІЦЬ «РУДАКОВА»

Васіль Чараднік — 10 гадоў адпрацаваў у сельгасарганізацыях Бешанковіцкага раёна. Апошнія тры гады сваёй працы тут ён быў на пасадзе кіраўніка ПУСП «АграВітВін».

Нарадзіўся ў 1981 годзе ў г. Горкі Магілёўскай вобласці ў сям'і студэнтаў Беларускай сельскагаспадарчай акадэміі.

У 2004 і 2006 гадах скончыў гэтую ж навучальную ўстанову, атрымаўшы спецыяльнасці «Механізацыя сельскай гаспадаркі», «Кіраванне арганізацыямі і падраздзяленнямі аграпрамысловага комплексу».

Працоўную дзейнасць пачаў у 2004 годзе ў якасці інжынера-энергетыка ААТ «Бешанковіцкі льнозавод». Быў загадчыкам майстэрні і мехдвара, галоўным інжынерам КУП «Астроўна», кіраваў аддзяленнем прыватнага ўнітарнага сельгаспрадпрыемства «Свіціна-ВМК», у 2011 годзе ўзначаліў ПУСП «АграВітВін» Бешанковіцкага раёна.

Са студзеня 2013 года і да ліпеня 2014 года працаваў першым намеснікам, начальнікам упраўлення сельскай гаспадаркі і харчавання Лепельскага райвыканкама.

З ліпеня 2014 года далютага 2020 года працаваў старшынём Сенненскага райвыканкама.

3 лютага 2020 года да студзеня 2020 года кіраваў Глубоцкім аграпрамысловым аб'яднаннем, якое было створана на базе мясцовага малочнакансервовага камбіната.

А.Тутэйшы

Партал твайго горада: <http://beshankovichy.by>

РАДА БЯСПЕКІ ААН

ШТО ЦІХАНОЎСКАЯ СКАЗАЛА Ў ААН

Тэмай пасяджэння Рады бяспекі ААН 22-га студзеня стала свабода СМІ ў Беларусі. Сустрэча была ініцыяваная Эстоніяй, Францыяй, Ірландыяй, Нарвэгіяй, Вялікабрытаніяй і ЗША.

Асноўныя пункты прамовы Святланы Ціханоўскай:

Зь верасня сытуацыя ў Беларусі не палепшылася. Толькі пагоршылася. Пратэст супраць сфальсифікаваных выбараў у Беларусі меў выключна мірны характар. Аднак рэжым адказаў на іх гвалтам.

Незалежныя СМІ дапамаглі праліць святло на тое, што адбываецца: незаконныя затрыманыя, катаванні і забойствы мірных пратэстоўцаў. Гэта зрабіла СМІ мішэнню машыны рэпрэсій Лукашэнкі.

У 2020 годзе незалежных журналістаў затрымлівалі больш за 470 разоў, 97 журналістаў зазналі адміністрацыйны арышт, 50 сайтаў СМІ былі заблакаваныя, а 15 журналістам цяпер выстаўлены надуманыя крымінальныя абвінавачанні.

Сярод рэпрэсаваных трыбясстрашныя журналісткі — Дар'я Чульцова, Кацярына Андрэева і Кацярына Барысевич, якія ўжо два месяцы знаходзяцца ў турме. Ім інкрымінуюць арганізацыю масавых акцый пратэсту і раскрыццё медычнай інфармацыі пра Рамана Бандарэнку, якога забілі памагатыя рэжыму.

Таксама за кратамі ў Беларусі члены «Прэс-клубу» і яго заснавальніца Юлія Слуцкая.

Таксама пад пераследам Андрэй Аляксандраў і яго дзяўчына Ірына Злобіна. Іх віна ў тым, што яны ажыццяўлялі сваю работу па падтрымцы СМІ і ахвяр палітычных рэпрэсій.

Сярод зняволеных журналістаў Ігар Лосік, адміністратар аднаго з самых папулярных беларускіх каналаў у сацыяльных сетках і кансультант Радыё Свабода, які абвясціў галадоўку больш за месяц таму.

Таксама зняволены Сяргей Ціханоўскі, вядомы Youtube-блогер, якога абвінавачваюць у арганізацыі масавых акцый пратэсту. Але яго віна толькі ў тым, што ён каза праўду і плянаваў балытавацца ў прэзідэнты.

СМІ знаходзяцца пад ціскам рэжыму, і гэта толькі частка больш шырокай карціны рэпрэсій у Беларусі: больш за 32 тысячы чалавек прайшлі праз затрыманыя, каля 900 падазраваных па палітычна матываваных крымінальных справах, 400 выпадкаў катаванняў, пра якія паведаміла ААН, 8 актывістаў

загінулі ў сувязі з гвалтам сілавікоў. Ніводзін дзяржаўны службовец ня быў прыцягнуты да адказнасці.

Нягледзячы на такі гвалт, беларусы працягваюць пратэставаць кожны дзень. Яны дэманструюць мужнасць, годнасць і стойкасць.

Святлана Ціханоўская заклікала: каб ААН адкрыта казала пра неабходнасць спыніць гвалт і незаконныя ў Беларусі, у тым ліку цензуру СМІ, блякаванне вэб-сайтаў, адключэнне інтэрнэту і адмену акрэдытацыі журналістаў;

каб ААН склікала пасяджэнне Рады бяспекі і ўключыла Беларусь у парадак дня. Сьвет павінен звярнуць увагу на гэты крызіс, які можа перарасці ў нешта горшае;

каб ААН падтрымала рэкамендацыі дакладу Маскоўскага механізму АБСЭ. Гэта адкрые шлях да стварэння ўмоў для палітычнага дыялёгу, які дапаможа правесці свабодныя і справядлівыя выбары.

Гэта другое пасяджэнне Рады бяспекі ААН з удзелам Ціханоўскай. Першае было 4 верасня, тады яна заклікала ўвесці санкцыі супраць тых, хто мае дачыненне да парушэння правоў чалавека ў Беларусі, і прыняць меры для спынення гвалту.

Радые Свабода

ВЯСНА

Мае нарадзіцца вясна
між халодных сьнягоў,
мае нарадзіцца яна
між дрымучых лясоў.

Там сны непарушных вякоў
у крышталнай сьлязе.
Там на неруш белых сьнягоў
заяц петлі кладзе.

Будзе сонца ў неба ісьці,
як штодзень, то вышэй.
Будзе люты п'яны брысьці,
мусіць, з добрых гасьцей.

І, калі міне ён сяло,
звонкі ўсхопіцца дзень,
трапіць ён нагой у сіло
і кудысь прападзе.

Неба будзе плакаць дні два –
увесь выплача боль.
І пазеляе трава
на прыгрэве ўсё больш.

Выбухнуць чаромхай кусты,
і рака страціць сон.
Зваліцца зьнямеласці стын
у палёў, у лясоў...

Мае нарадзіцца вясна...
Мае нарадзіцца вясна...
Толькі б заяц ня сьхібіў...

Г.Станкевіч

НАША ЖЫЦЦЁ

ЖЫЦЦЁ БЕШАНКОВІЦКАЙ ГЛЫБІНКІ

Або пра што на ўсебеларускім народным сходзе хутчэй за ўсё не раскажа сп. Шведаў.

Сярод удзельнікаў Усебеларускага народнага сходу ад Бешанковіцкага раёна будзе Генадзь Шведаў, старшыня Бешанковіцкага раённага Савета народных дэпутатаў. На гэтай пасадзе ён адбывае ўжо трэці тэрмін, а выбіраюць яго ў дэпутацкі корпус пастаянна выбарцы ад Сокараўскай выбарчай акругі №24.

Як сведчыць райвыканкамаўскі сайт, Сокараўская выбарчая акруга №24 размяшчаецца «в границах населённых пунктов Улльскаго сельсовета: Сокорова, Мартиново, Полуозерье, Хотино, Слобода, Дыбали, Гали, Сапеги, Гарани, Бычково, Шапчино, Ермоловщина, Муравщина, Жданово, Прудины, Ульяновка, Дворники, Шаурино, Бортники 1, Бортники 2, аг. Улла: ул. им. Романова, Доватора, пер. Мостовой.»

(працяг на стар. 2)

НАША ЖЫЦЦЁ

ЗДАРЭННІ

АВАРЫЯ
НА ЦЕПЛАТРАСЕ

22-га студзеня 2021 года, у Бешанковічах 3-за аварыі без цяпла і вады былі 25 шматкватэрных і 1540 прыватных дамоў. Пра гэта БЕЛТА паведамілі ў прэс-службе МНС.

«22 студзеня ў 9.05 паступіла паведамленне пра прарыв трубаправода халоднага водазабеспячэння дыяметрам 219мм па вул. Фрунзе, 27 у гарадскім пасёлку Бешанковічы Віцебскай вобласці.

Без ацяплення і вода-

забеспячэння заставаліся 25 шматкватэрных і 1540 прыватных жылых дамоў, школа, сад і сацыяльна-педагагічны цэнтр», - распавялі ў прэс-службе.

У 11.25 падача цяпла і вады была адноўлена.

БЕЛТА

СКРАЎ НА ВАКЗАЛЕ
ГРОШЫ

18-га студзеня на вакзале ў Воршы ў жыхаркі Магілёўскай вобласці выцягнулі з сумкі 70 рублёў. Пра гэта паведамілі ва УУС Віцебскага аблвыканкама.

50-гадовая жанчына чакала свайго цягніка ў будынку вакзала. У нейкі момант да яе падышоў незнаёмы мужчына і завёў гутарку. Калі пацярпелая страціла пільнасць, зламыснік дастаў грошы з кішэні яе сумачкі і паклаў сабе ў пальчатку. Мужчына развітаўся і паспяшаўся на цягнік. Заўважыўшы прапажу, жанчына звярнулася па

дапамогу да праваахоўнікаў. Зламысніка затрымалі на пероне чыгуначнага вакзала ў Віцебску. Выкрадзеныя грошы былі вернутыя уладальніцы ў поўным аб'ёме. У дачыненні да раней неаднаразова судзімага жыхара Бешанковіцкага раёна распачата крымінальная справа.

А.Тутэйшы
з сайта МУС

РАСІЯ

НА МІТЫНГАХ
ЗАТРЫМАЛІ БОЛЬШ
ЗА 3200 ЧАЛАВЕК

На акцыях падтрымання апазіцыйнага палітыка Аляксея Навальнага 23 студзеня па ўсёй Расеі затрыманы больш за 3200 чалавек.

На 1:45 маскоўскага часу «ОВД-Инфо» мела інфармацыю пра 3296 затрыманых. Гэта рэкордная колькасць за ўвесь час правядзення пратэставых акцыяў у сучаснай гісторыі Расеі, піша «Медуза».

Найбольш затрыманых было ў Маскве – 1224 асобы. Не менш за 400 пратэстоўцаў затрыманы ў Санкт-Пецярбурзе.

Дзіцячы омбудсман Ганна Кузняцова заявіла, што падчас мітынгаў у Расеі былі затрыманыя да 300 падлеткаў.

У выніку акцыяў пратэсту ў Маскве, Уладзівастоку, Новасібірску ды іншых гарадах былі распачатыя крымінальныя справы супраць пратэстоўцаў – за гвалт у дачыненні сілавікоў, заклік да масавых закатаў, пашкоджанне маёмасці і хуліганства.

Агулам у пратэстах 23 студзеня ўзялі ўдзел дзясяткі тысяч асобаў. У тым ліку ў Маскве, паводле розных ацэнак, ад 20 да 50 тысяч пратэстоўцаў («Reuters» паведамляе пра 40 тысячаў), у Санкт-Пецярбурзе – ад 20 да 35 тысячаў. Ініцыятыва «Белый счётчик» налічыла 15 тысяч

мітыngoўцаў адначасова на піку пратэставай акцыі ў Маскве. Каардынатар праекту Дзмітрый Несцераў паведаміў выданню «Открытые медиа», што ўсяго за дзень у расейскай сталіцы магло выйсці больш за 20 тысячаў чалавек, гэта рэкорд у колькасці пратэстоўцаў на няўзгодненых мітынгах у Маскве як мінімум з 2013 года.

Белсат

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• **Калі прачыталі «Крывінку», то калі ласка, перадайце знаёмым.**

• Наша газета стала размяшчаецца на партале <http://kamunikat.org>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: <http://kamnikat.org/kryvinka.html> каталагу «Пэрыёдыка» для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

(пачатак на стар. №1)

Хай вас не здзіўляе такая вялікая колькасць вёсак па гэтай выбарчай акрузе. Рэч у тым, што ў Сапегах, Бычкова, Мураўшчыне, Прудзінах, Дворніках і Шавурыне даўно аніхто не жыве. А яшчэ ў васьмі вёсках пражывае толькі па 1–2 чалавеку. І толькі ў шасці вёсках гэтай акругі пражывае больш за 10 чалавек. Але і тыя шэсць апошніх вёсак сёння руйнуюцца.

Лепш за ўсё пра жыццё акругі гаворыць той факт, што цяпер на тэрыторыі акругі няма аніводнай навучальнай установы. Паўазерскую сярэднюю школу зачынілі яшчэ 7 гадоў таму. А сёння ў адзінай паблізу ляжачай навучальнай установе — Вульскай сярэдняй школе — навучаецца толькі 77 дзетак (у тым ліку і вульскіх). Яшчэ 21 дзіця наведвае Вульскі дзіцячы сад.

У гэтым рэгіёне пазарасталі дарогі паміж вёскамі, якія некалі былі бойкімі. Даволі вялікія палі не апрацоўваюцца, а пакрысе зарастаюць баршчэўнікам. (Здымкі,

якія вы ўбачыце ніжэй, зробленыя мной у ліпені 2017 года, але стан спраў з таго часу, думаецца, не палепшыўся. На здымках — парослыя рамонкамі неараныя палі).

У гэтым выміраючым рэгіёне не толькі пазачыненыя, а нават ужо пазакіпаныя ў зямлю магазіны, там, дзе яны яшчэ нядаўна былі: у Хоціне, Слабадзе, Паўазер'і і Фролкавічах. Два апошніх закапалі не пазней як паўгода таму.

У Сокараве ў студзені гэтага года цалкам разбурылі фельчарска-акушэрскі пункт: там ужо выразалі паравое атапленне і выдралі падлогу. І сёння, каб набыць лекі, адзінокаму пенсіянеру з далёкай вёскі трэба дабірацца да Вулы. А як дабірацца? Сёння, 22-га студзеня 2021 года, дарогі праз большасць вёсак гэтай акругі (калі яны не на трасе Бачэйкава — Вула) не чышчаныя ад снегу.

У нядаўнім артыкуле ў «Зары», які прысвечаны Шведаву, ёсць слушныя думкі, выказаныя аўтаркай Ларысай Паўлоўскай: «Рэалізацыя дзяржаўнай

праграмы адраджэння і развіцця вёскі змяніла аблічча многіх населеных пунктаў, размешчаных у сельскай мясцовасці: з'явіліся аграгарадкі, пабудавана новае жыллё, адрамантаваны аб'екты сацыяльнага быту. Але праблемы, асабліва ў аддаленых ад райцэнтра населеных пунктах, застаюцца. Як паказвае само жыццё, каб моладзь заставалася ў вёсцы, недастаткова выдзеліць чалавеку жыллё і даць працоўнае месца. Трэба стварыць яшчэ і годныя, камфортныя ўмовы. А калі ў населеным пункце, скажам, зачыняюцца нейкія аб'екты, сям'я з'едзе туды, дзе функцыянуюць школа, дзіцячы сад, аддзяленне сувязі, бальніца або ФАП. Па магчымасці іх трэба захоўваць».

Здаецца, ёйныя словы і справы ў нашай сокараўскай акрузе цалкам разыходзяцца. Хто зменіць тут сітуацыю да лепшага? Ці раскажа пра нашу сапраўднае жыццё на ўсебеларускім народным сходзе наш дэлегат?

Г.Станкевіч

КАШТОЎНАСЦІ

ЧАГО ХОЧАЦЦА БЕЛАРУСАМ

У Новы год зазвычай у людзей з'яўляюцца новыя жаданні. Часам, аднак, дамінуюць і старыя, якія пакуль не здзейсніліся. Мяркую, менавіта з такімі надзеямі беларусы перакрочылі з драматычнага 2020-га ў невядомы 2021-ы год. Дык чаго хочацца беларусам у Новым годзе?

Хочацца, каб урэшце мінула праклятая эпідэмія знішчальнага каронавірусу. Хочацца не хварэць і не губляць блізкіх нам людзей.

Хочацца, каб беларуская мірная рэвалюцыя дасягнула свайго галоўнага выніку – рэальных пераменаў у краіне. Хочацца, каб скончыўся тэрор супраць беларускага народу. Хочацца, каб людзі, якія ажыццяўляюць гэты тэрор, зразумелі, што яны чужыя на гэтай зямлі.

Хочацца каб «муры рухнулі» і пачалася адбудова занябданай дзяржавы. Хочацца, каб з турмаў выйшлі ўсе, каго незаконна зняволілі толькі за іх перакананні і жаданне быць вольнымі.

Хочацца, каб усходні сусед урэшце пакінуў нас у спакоі і не лез з сваёй «дапамогай». Хочацца, каб дадому вярнуліся ўсе, хто быў змушаны пакінуць радзіму, эміграваць не па сваёй волі.

Хочацца, каб у краіне аднавілася прававое поле і заканадаўства стала рэальна абараняць людзей ад гвалту. Хочацца, каб судзейскай мантыі апраунулі людзі, якія будуць кіравацца выключна законамі і справядлівасцю.

Хочацца, каб наш нацыянальны бел-чырвона-белы сцяг зноў залунаў над дзяржаўнымі будынкамі.

Хочацца каб у дзяржаве з'явіліся свабодныя і

дэмакратычныя выбары з роўнымі магчымасцямі і сумленным падлікам галасоў.

Хочацца каб ва ўрад уваходзілі не ідэалагічна «правільныя» «шасцёркі», а кампетэнтныя прафесіяналы ў сваёй сферы. Хочацца каб прадпрыемствамі і ўстановамі кіравалі адукаваныя спецыялісты.

Хочацца каб прадпрыемствам далі свабоду дзейнасці і ўсталявалі нармальныя падаткі. Хочацца, каб зноў адкрыліся беларускамоўныя школы і дзіцячыя садкі і маленькія беларусы навучаліся на роднай мове. Хочацца, каб у вышэйшых навучальных ўстановах таксама паўнаважна прыйшла мова тытульнай нацыі, а звольненыя за свае погляды выкладчыкі зноў занялі месцы за кафедрамі.

Хочацца каб акторы купалаўскага тэатру, а таксама іншыя звольненыя артысты зноў выхадзілі на сцэны сваіх родных тэатраў, а ў вялікіх кінатэатрах краіны нарэшце паказалі кінастужку «Купала», якая пакуль так і не выйшла на шырокія экраны.

Хочацца, каб святары розных канфесій служылі выключна Богу і навярталі сваю паству да любові і добрых учынкаў.

Хочацца, каб зноў адкрыліся межы і нашы людзі маглі вольна

перамяшчацца па Еўропе і ў далейшыя краіны свету. Хочацца зноў сустракацца з сябрамі і аднадумцамі за шчодрым сталом і цёплай бяседай. Хочацца новых лірычных, а не трагічных песень і вершаў.

Хочацца снежнай, але ў меру, зімы з невялікімі маразамі, сонечнай ранняй вясны з бярозавым сокам, цёплага ласкавага лета, прыгожай каляровай восені з чароўным лістападам і шчодрымі дарами лесу.

Хочацца, каб з Новым 2022 годам па дзяржаўным тэлебачанні грамадзян віншавалі нарэшце зусім іншыя асобы.

Такія простыя чалавечыя жаданні і надзеі, я перакананы, пераважнай большыні насельніцтва беларускай зямлі. Яны гучалі, пісаліся ў сацыяльных сетках перад самым надыходам 2021 года, яны задумваліся ў час адліку апошніх секунд мінулага календарнага адрэзку і прамаўляліся пад звон бакалаў шампанскага.

Большыня суседніх з намі народаў нават не разумее каштоўнасці нібыта простых рэчаў, якія даступныя ім з дзяцінства і якія яны не да канца цэняць у сваіх дзяржавах. Беларусы пра многае такое толькі мараць, але і стараюцца набліжаць свае мары.

У кожным разе, як казаў герой папулярнай кінастужкі, дык вып'ем жа за тое, каб нашы жаданні супадалі з нашымі магчымасцямі! За свабодную і новую Беларусь!

Уладзімір Хільмановіч
«Радые Рацыя»

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

ПАРУ СЛОЎ ПРА ГАЛОЎНАЕ

Пачынаць новае жыццё прасцей за ўсё з 1 студзеня: прачнуўся, зрабіў зарадку, прыняў кантрасны душ і... перагарнуў старонку мінулага. І як пасля гэтага не абвясціць 2021-ы Годам народнага адзінства?

Яшчэ жывы класік нека адзначыў, «што ідэя, кінута ў масы, — гэта дзеўка, кінута ў полк». Справядлівасць такога неардынарнага параўнання пацвярджае пошукавік газеты «СБ. Беларусь сегодня», якая апублікавала за першыя сем дзён 2021 года 15 артыкулаў з абгрунтаваннем актуальнасці і своечасовасці чарговай палітычнай інавацыі.

Сярод аўтараў — Вадзім Гігін, дэкан факультэта філасофіі і сацыяльных навук БДУ. Яму я і даю слова: «Крызіс, які мы перажылі ў 2020 г., патрабуе сур'ёзнага асэнсавання, а нашаму грамадству неабходна нацыянальнае прымірэнне. Таму цяпер такая важная ідэя пра год народнага адзінства».

Свае надзеі Гігін ускладае на Усебеларускі народны сход. Сам факт яго склікання «ў адказны гістарычны момант» — надзвычай важны, бо «народнае адзінства, грамадскі мір і згода патрабуюць вялікай сумеснай працы» — як прыхільнікаў, так апанентаў адзінага палітыка (АП).

Вось такі ў БДУ дэкан факультэта філасофіі і сацыяльных навук! Насуперак афіцыйнай ідэалогіі, ён уключае ў паняцце «народ» не толькі патрыётаў-дзяржаўнікаў, але і

«прадэстнуоў»! Калі б я ўжываў алкаголь, паспрачаўся б на скрыню каньяку, што ніводнага апанента АП сярод дэлегатаў маючага адбыцця «народнага вечара» не будзе.

Мы будавалі, будавалі...

Новае жыццё варта пачынаць не толькі з кантраснага душа і зарадкі, але і з рэальнай ацэнкі дасягнутых вынікаў. Як, напрыклад, гэта зрабіў 6 студзеня таварыш Кім Чэн Ын у вітальнай прамове на з'ездзе Працоўнай партыі Карэі: «Задачы развіцця нашай гаспадаркі, што былі пастаўлены ў цяперашнім пяцігадовым плане, мы не дасягнулі практычна ні на адным кірунку».

Далей яшчэ цікавей: «Мы павінны смела прызнаць свае недахопы і выпрацаваць новую палітыку. Барацьба за аднаўленне і развіццё нашай краіны і шчасце народа ўступае ў новы этап».

Карэйская Народна-Дэмакратычная Рэспубліка, нагадаю, была ўтвораная ў верасні 1948 года — і вось ужо восьмы дзясятак гадоў яна ідзе сваім шляхам пад кіраўніцтвам бацькі, сына і ўнука з сямейства Кімаў. Важным вынікам паўночнакарэйскай самабытнасці стала прызнанне ўнука пра неабходнасць...

аднаўлення краіны. Мы будавалі, будавалі — і нарэшце пабудавалі тое, што мае патрэбу ў аднаўленні!

Галоўнаму архітэктару беларускай мадэлі да падобнага прызнання яшчэ далёка. Пра тое, што патрэбна новая палітыка, ён не выказваецца — ва ўсялякім разе, публічна. Зрэшты, за 26 апошніх гадоў наш адзіны палітык і ў схільнасці прызнаваць недахопы сваёй працы заўважаны не быў.

Адкрываю перадвыбарчую праграму ўзору 2015 года. І тут амаль кожны абзац варты таго, каб быць працытаваным. Абмяжуюся адным, абраным выпадкова: «Усе пералічаныя меры ў сукупнасці забяспечаць нашай краіне новы эканамічны прарыв за кошт спалучэння эфектыўнага дзяржаўнага кіравання, прыватнай ініцыятывы і добрасумленнай працы нашых людзей».

А што па факце? Сярэднегадавы індэкс валавога ўнутранага прадукту за пяць гадоў склаў 100,7%! Гэта многа ці мала? Пытанне філасофскае. Нашы тэмпы эканамічнага росту саступалі сусветным амаль у пяць разоў. Гэта многа ці мала? Яшчэ адно філасофскае пытанне...

На новы эканамічны прарыв у 100,7% прэтэндаваць, быццам бы, шанцаў няма. Але хто сказаў, што нашы тэмпы росту варта параўноўваць з сусветнымі? А давайце параўнаем нашы з нашымі — і ў якасці прыкладу для параўнання звернемся да «ліхіх 90-х».

За перыяд засілля нацыяналістаў ва ўладзе (1991–1995) сярэднегадавы індэкс ВУП склаў 91,9%. Адчуваецца розніца? Пры нацыяналістах эканоміка падала. Пры АП яна расце. Вось толькі не зусім зразумела, пры чым тут АП. Але ці ёсць сэнс тлуміць сабе галаву з такой нязначнай нагоды?

Каханую не аддаюць

Яшчэ адно выказванне АП: «Я хачу, каб у краіне было ціха і спакойна. Напэўна, вы і самі гэтага хочаце. Калі вам не падабаецца цяперашні прэзідэнт, то толькі выбары могуць вырашыць гэтае пытанне. Толькі выбары.

Я гэта кажу, як бы камусьці не падабалася».

Адкуль такія асцярогі наконт «падабаецца» / «не падабаецца»? Сярод маіх знаёмых, напрыклад, няма ні аднаго, каму б не падабаліся выбары. Але адначасова я не ведаю нікога, каму б пасля 1996 года пашчасціла прыняць удзел у «выбарах».

Праілюструю гэты парадокс на ўласным прыкладзе. За два тыдні да 9 жніўня я накіраваў у Лявада-цэнтр артыкул «Беларусь на кануне шостага пераўтварэння Лукашэнкі». Уяўляеце ўзровень майго прадбачэння!? За два тыдні! Яшчэ і папярэдняе галасаванне не пачалося, а я — наваўлены нікому не вядомы Настрадамус, — у самы аўтарытэтны сацыялагічны часопіс «нашай Расіі» накіраваў артыкул пра перапрызначэнне нашага АП. І вы не паверыце — мой артыкул прынялі.

Выбары — гэта амаль заўсёды латарэя... Аднак, калі грэбанне размеркаваннем галасоў заходзіць занадта далёка, то ўзнікаюць праблемы з тым, што ў паліталогіі прынята называць «легітымнасцю».

Пра дэфіцыт разумення

Легітымнасць — згода грамадства на падпарадкаванне існуючай эліце і ўладзе. Прынцыпы легітымнасці могуць мець вытокі ў старажытных традыцыях, рэвалюцыйнай харызме або ў дзеючым законадаўстве.

Казаць пра старажытныя традыцыі сёння не даводзіцца. З рэвалюцыйнай харызмай не ўсё так адназначна. Аўтар мема «ліміт рэвалюцый у Беларусі вычарпаны» ў 1994 годзе прыйшоў да ўлады на рэвалюцыйнай хвалі. Харызмай — у адрозненне ад большасці сваіх супернікаў — ён, безумоўна, валодаў.

Але падтрымліваць легітымнасць выключна за кошт харызмы — задача архіскладаная, тым больш у грамадстве, у якім ад любові да нянавісці адзін крок. Адна справа, калі эканоміка дадае больш за 7% у год, і зусім іншае — калі нават штатным спецыялістам

патрэбная цэісаўская оптыка для фіксацыі поспехаў. У апошнім выпадку аказацца ў становішчы Акелы, які прамахнуўся, — толькі пытанне часу.

Легітымнасць — згода грамадства на падпарадкаванне існуючай эліце і ўладзе. Калі яна ёсць у наяўнасці — звяртацца па дапамогу да сілавой, каб ўтрымаць уладу, патрэбы не будзе. Пацверджанне гэтай асцярогі паліталогічнай ісціны пасля 9 жніўня беларусы маюць магчымасць назіраць практычна штодня.

З той жа оперы — шматлікія страшылікі. Апошняя (на момант напісання гэтага тэксту) была агучаная ў храме Узвышэння Святога Крыжа 7 студзеня: «Нам спакойнага жыцця не дадуць. Нам свабодна дыхаць ніхто не дазволіць, у цэнтры Еўропы. Гэта сутычка. І не дай Бог яна ператворыцца ў гарачую вайну на гэтай нашай тэрыторыі, але дзе не будучы вырашацца нашы пытанні, дзе не будзе нашых інтарэсаў. Вось гэтага дапусціць нельга. Гэта — галоўнае. І я вас прашу пра адно: каб з вашага боку было разуменне».

З апошнім сказам цяжка не пагадзіцца. Разуменне — гэта якаясьці тое, што сёння ў дэфіцыце. На яго пераадоленне і накіроўвае свае намаганні аўтар «Азбукі паліталогіі».

Пры ўсёй своеасаблівасці беларускай мадэлі, яна фарміруецца не без уплыву мейнстрыму, што, у прыватнасці, выяўляецца ў тым, што расце попыт на легітымнасць, заснаваную на выкананні законаў, на працэдурах, прапісаных у Канстытуцыі.

Маладое пакаленне цяпер не захапіць ідэю «дзяржавы для народа». Яны яе ўспрымаюць у якасці сучаснага варыянта пацёмкінскай вёскі. Маладое пакаленне 9 жніўня прад'явіла попыт на «дзяржаву народа», у якой народ з'яўляецца не аб'ектам маніпуляцый, а паўнаважным суб'ектам палітыкі.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
«Новы Час»

СПОРТ

МЕНСК ПАЗБАВІЛІ ПРАВА ПРАВОДЗІЦЬ ХАКЕЙНЫ ЧЭМПІЯНАТ СЪВЕТУ

Беларусь пазбавілі права праводзіць сёлетні чэмпіят сьвету па хакеі, які меўся праходзіць у Менску і Рызе. Такое рашэнне пацвердзіла міжнародная хакейна фэдэрацыя (IIHF).

У паведамленні арганізацыі гаворыцца, што рашэнне «непазбежнае» і прымаецца зь меркаванняў бяспекі. Рада IIHF вызначыла, што цяпер у Беларусі немагчыма гарантаваць бяспеку камандаў, глядачоў і афіцыйных асобаў, адзначаецца ў паведамленні. Месца правядзення чэмпіянату замест Беларусі мае быць вызначана пазьней.

Чэмпіят сьвету 2021 году плянавалася правесці з 21

траўня па 6 чэрвеня ў Беларусі і Латвіі. Раней парлямэнт Латвіі адхіліў магчымасць сумеснага правядзення ў 2021 годзе чэмпіянату сьвету разам зь Беларусьсю. Пра гэта гаварылася ў распаўсюджанай у панядзелак заяве камісіі сэйма па замежных справах.

«Латвія адхіляе любую магчымасць зладзіць хакейны чэмпіят разам зь Беларусьсю, бо пры цяперашніх абставінах, калі ў Беларусі праводзіцца

гвалтоўныя рэпрэсіі, ладзіць спартовае мерапрыемства такога маштабу ў Менску недапушчальна», — прыводзіў партал delfi.lv заяву старшыні камісіі Рыхардса Колса.

Розныя эўрапейскія грамадзкія арганізацыі заклікалі IIHF перанесці чэмпіят сьвету 2021 году зь Менску з прычыны напружанай палітычнай сітуацыі ў Беларусі.

11 студзеня Аляксандр Лукашэнка заявіў, што Міжнародная фэдэрацыя хакею (IIHF) знаходзіцца пад ціскам у сувязі з сытуацыяй вакол правядзення чэмпіянату сьвету ў Беларусі.

«Радзіе Свабода»

ЭКАНОМІКА

ЭКСПЕРТ АДКАЗВАЕ САЙТУ MYFIN.BY

У снежні рэзка падскочыла інфляцыя — такая інфармацыя з'явілася нядаўна. Ці варта беларусам і далей чакаць бурнага росту цэнаў? Як змяняцца іх даходы ў бліжэйшыя месяцы? Што будзе з беспрацоўем? На гэтыя і іншыя пытанні сайту Myfin.by адказала Кацярына Барнукова — акадэмічны дырэктар Беларускага эканамічнага даследча-адукацыйнага цэнтра (BEROC).

Цэны вырастуць, і значна

— Відавочна, што галоўным бачным для большасці беларусаў вынікам павышэння ПДВ стане рост цэнаў на лекі, многія з якіх і так каштавалі даражэй, чым у краінах-суседзях.

Хутчэй за ўсё, некаторы час на высокім узроўні будзе захавацца рост коштаў.

Для гэтага ёсць аб'ектыўныя прычыны — рост коштаў у свеце ў цэлым плюс эффект пераносу ад леташняга росту курсу долара. І,

вядома ж, дае пра сябе ведаць і дырэктывае крэдытаванне. Так што, хутчэй за ўсё, у студзені інфляцыя будзе значнай, але да двухзначных лічбаў (у гадавым выражэнні) справа наўрад ці дойдзе.

Не магу не адзначыць, што адмена льгот па ПДВ на лекі (падаражэюць усё, не толькі замежныя, бо аўчынныя лекі таксама робяцца з імпартных кампанентаў) і дзіцячыя тавары (працяг на стар. 4)

ЭКАНОМІКА

(пачатак на стар. №3)

ўдарыць у першую чаргу па самых неабароненых слаях насельніцтва. І больш за тое, ударыць значна, бо гэта тавары, ад якіх складана адмовіцца і замяніць іх. Спосабаў эканоміць на гэтым у насельніцтва няма.

Заробкі ўпадуць, і падраснуць не ва ўсіх

— У студзені заробкі заўсёды прасядаюць — на фоне снежаньскіх гадавых і квартальных прэміяў, бонусаў і іншых выплат.

Так што падзенне не будзе нечаканым.

Але трэба разумець, што ў далейшым намінальны рост заробкаў будзе падтрымлівацца за кошт бюджэтнікаў — гэта павышэнне закладзена ў бюджэт-2021. Тое ж тычыцца пенсій і дапамог. Уласна, шмат у чым з-за гэтага ў нас і вялікі, 4-мільярдны дэфіцыт бюджэту, львіную долю з якога — 3 млрд рублёў — як раз і складаюць выдаткі на сацыяльныя патрэбы.

Прыватны бізнес застаўся без падтрымкі

— Відавочна, што дзяржава не працягнула руку дапамогі малому і сярэдняму бізнесу ніякім чынам. Прыватны сектар застаўся адзін на адзін перад тварам пандэмічнай пагрозы. І хоць некаторыя меры былі прапісаныя (у прыватнасці даплаты да мінімальнай зарплаты работнікам прадпрыемстваў, якія прастойваюць), і фармальна гэтыя грошы прадастаўляюцца ўсім, але пра выпадкі, калі імі змаглі скарыстацца прыватныя, і асабліва невялікія, кампаніі, я не ведаю.

Відавочна, што гэтая праблема ёсць,

але, з іншага боку, — не абвастрылася праблема з беспрацоўем.

На фоне таго, што дзясяткі фірмаў у турыстычнай галіне, сферы паслуг, грамадскім харчаванні альбо рэзка скарацілі штат, альбо зусім зачыліся, дзясяткаў тысяч новых беспрацоўных не з’явілася.

Гэта відаць як з афіцыйнай статыстыкі, так і па выніках апытанняў, якія праводзіў BEROC.

Лепшыя і таленавітыя дапамогуць справіцца з беспрацоўем

— Так, вясной была цяжкая сітуацыя, але ў далейшым яна выраўнялася. Людзі разумелі, што ў бліжэйшыя месяцы працы не з’явіцца, таму сталі ўладкоўвацца, хто куды мог. Магу выказаць здагадку, што звольненыя з-за COVID-19 і памянлі сферу дзейнасці хутчэй за ўсё вымушаныя былі згаджацца на меншыя зарплаты.

Але многім з іх будзе дапамагаць тое, што наш рынак працы будзе мець патрэбу ў работніках з-за адтоку людзей з краіны.

Калі самыя лепшыя з’язджаюць, эканоміка пакутуе, але для астатніх вызваляюцца месцы і з’яўляюцца новыя магчымасці.

Ацаніць аб’ём адтоку беларусаў (абсалютная большасць якіх з’язджае не на заробкі, а назусім) пакуль складана. Выкажу здагадку, што ён невысокі з-за кавідных абмежаванняў, але як толькі яны будуць знятыя (а сітуацыя ў краіне не зменіцца) можна будзе чакаць масавага ад’езду.

Беларусь могуць пакінуць і 150, і 200 тысяч высокакваліфікаваных спецыялістаў розных галін.

“Новы Час”

ЗАРОБКИ

БЕЛСТАТ ПРО ЗАРПЛАТЫ В БЕЛАРУСИ

Сколько белорусов зарабатывают больше 10 тысяч рублей в месяц, а сколько не видят и 300 рублей? Это всё знает Белстат.

Больше половины работников Беларуси получает зарплату меньше 1000 рублей в месяц — 54,3%. Об этом говорят данные Белстата о распределении численности работников по размерам начисленной заработной платы в ноябре 2020 года. В сравнении с маем прошлого года число тех, чей заработок недотягивает до 1000 рублей, снизилось на 4,2 процентных пункта — тогда их было 58,5%.

Белстат ежегодно публикует данные о распределении работников по размерам начисленной зарплаты за май и ноябрь. В статистике не учитывают микроорганизации и малые организации без ведомственной подчиненности.

По последним подсчетам, в ноябре прошлого года каждый четвертый белорус имеет зарплату от 1000,1 до 1500 рублей — 25,9%. У 16,9% работников — от 600,1 до 800 рублей в месяц. 15,8%, получает от 800,1 до 1000 рублей.

Если сравнить данные за ноябрь с теми, что были в мае прошлого года, можно заметить, что во всех диапазонах зарплат до 1000 рублей наблюдается сокращение получателей (в процентном выражении), а во всех диапазонах свыше 1000 рублей — рост. Несмотря на это, большая часть белорусов все еще не получает 1000.

Интересно, что средняя зарплата в Беларуси перевалила за эту цифру еще в декабре 2018-го — тогда она достигла 1 115,3 рубля. В январе и феврале 2019-го показатель слегка упал — до 981,6 и 977,6 рубля. В марте он снова перешагнул тысячный рубеж — средняя зарплата была 1 056,9 рубля. И с тех пор ниже 1000 она не опускалась. В ноябре

2020 года белорусы в среднем получили «грязными» по 1 300,5 рублей.

Как так получилось, что 54,3% работников имеют меньше тысячи, а средняя зарплата больше 1300 рублей? Здесь нужно учитывать особенности расчета номинально начисленных средних заработков. Здесь начисленный фонд зарплаты за месяц делится на количество работников. К примеру, в фирме работают 20 человек. 15 из них получают 400 рублей, а 5 — 4000. Но средняя зарплата в компании будет 1300 рублей, несмотря на то, что большая часть сотрудников имеет заработок намного ниже среднего.

В ноябре прошлого года самыми высокооплачиваемыми были работники в горнодобывающей промышленности (средняя зарплата 2164 рубля), сотрудники, занимающиеся вспомогательной деятельностью в сфере финансовых услуг и страхования (2287 рублей), люди, связанные с деятельностью воздушного транспорта (2394). Еще больше в среднем зарабатывают работники в сфере информации и связи (4311) и в сфере информационных технологий (5602).

Самыми низкими заработки оказались у специалистов, оказывающих услуги в парикмахерских и салонах красоты (589 рублей), у работников сферы творчества и развлечений (702), у сотрудников библиотек, архивов, музеев и прочих в области культуры (718). Низкие средние зарплаты также у людей, чья работа связана с уходом в специализированных учреждениях и предоставлением социальных услуг (757), а также у работников, связанных с водным транспортом (766).

finance.tut.by/news715347.html

РУССКАЯ РУЛЕТКА

ВРАЧИ СОМНЕВАЮТСЯ В ВАКЦИНЕ «СПУТНИК V»

Что опаснее: коронавирус или вакцина от него? Вместе с медиками оцениваем риски. Разбираем научные данные об исследованиях «Спутника V». Решаем, прививаться или подождать. И делаем прогноз, все ли умрут, если мы бойкотирuem вакцинацию.

16 января Минздрав Беларуси объявил о начале вакцинации медицинских работников, которые находятся в зоне риска заражения COVID-19. По официальным данным, в первую волну вакцинации планируется привить 20 тысяч человек. Ведомство составило план распределения вакцины по регионам — в зависимости от заявок медучреждений.

Использовать будут вакцину российского производства «Спутник V». Первая партия в 20 тысяч доз прошла контроль качества и с 16 января поступает в медучреждения страны, сообщил Минздрав.

Меньше всего вакцина нужна медикам Минска, больше всего — Гомеля

...Медработники Гомельской области больше других заинтересованы в вакцине как в количественном, так и в процентном соотношении. Посмотрим на решение Минздрава выделить для региона 4365 вакцин, что позволит, по подсчетам Naviny.by, иммунизировать 17,22% от общего числа среднего медперсонала и практикующих врачей Гомельской области.

При этом в Минске среди медиков спрос на «Спутник V» минимальный: привиться захотели 6,3%, или 2285 человек. Это самый низкий процент по стране.

С чем связан такая диспропорция между запросами Минска и Гомельской области? Этим Naviny.by заинтересовались в пресс-службе Минздрава. Однако ответа не получили — никакого вообще. Так что выскажем версию — страх перед неизвестным препаратом...

«За» быструю вакцинацию: эффективность «Спутника V» высокая

Вакцину от коронавируса «Спутник V» разработал российский НИЦЭМ имени Гамалеи.

«Спутник V» посути это — аденовирусные частицы 26 серотипа (вирус простуды человека) с подсаженной на нее цепочкой РНК коронавируса. Организм человека, в который ввели такую вакцину, должен выработать антитела к коронавирусу — так появляется иммунитет. Эффективность оценивается в проценте людей, из числа получивших прививку, у которых антитела вырабатываются в достаточном количестве.

Арсений Палагин, руководитель пресс-службы РФПИ — Российского фонда прямых инвестиций, который осуществляет реализацию проекта «Спутник V», для Naviny.by рассказал: «Эффективность вакцины на данный момент оценивается в 91,4%. Это на 0,6% ниже заявленной до начала массовой вакцинации препаратом. Эти проценты — результат третьей, финальной точки клинических исследований, которые проходят в Москве. В клинических исследованиях принимает участие 31 тысяча человек, из них часть получила вакцину, другая — плацебо. С течением времени мы смотрим заболеваемость коронавирусом в обеих группах. И заболеваемость в группе, которая получила вакцину, в 20 раз ниже, чем в группе с плацебо, что эквивалентно эффективности около 90%».

В России вне клинических исследований идет программа массовой вакцинации, которая началась 5 декабря, на 42 дня раньше, чем в Беларуси.

«Против» поспешной вакцинации: безопасность не гарантирована

Коронавирус так себя разрекламировал, что страха более чем достаточно. И сегодня вопрос не в том, надо или не надо вакцинироваться в принципе, а в том —

чем и когда? Вопрос в безопасности.

Однозначный сторонник прививок Александр Дечко — врач, директор медицинского центра «Добрый доктор» — прививаться от коронавируса не будет как минимум до сентября этого года.

«Я очень хочу привиться от коронавируса, но в истории уже были случаи, когда вакцинация, например, от RS-инфекции, приводила к летальным исходам. До сентября 2021 года прививаться от коронавируса я не буду, потому что раньше этого срока мы не сможем оценить реальную безопасность любой вакцины от коронавируса, не только „Спутника“, но и других», — пояснил врач свою позицию.

Иммунизация от коронавируса напоминает врачу не плановую вакцинацию, а «терапию отчаяния» — есть в медицине есть такое понятие: «Принцип врачебный — „не навреди“. Вот за что я переживаю и чего я боюсь — чтоб мы не навредили этой вакциной».

По словам Александра Дечко, ситуация пандемии, в которой мы находимся, вынуждает разработчиков и «Спутника», и других вакцин сокращать этапы клинических испытаний для скорейшего вывода вакцины в массы. На сегодня «Спутник V» не прошел полноценно все этапы клинических испытаний, как это положено.

Совет: как принять решение. По рекомендации нашего собеседника, каждый человек должен для себя взвесить «за» и «против». Если человек относится к группам риска, ему стоит задуматься о том, насколько он готов прививаться, отдавая себе отчет, что эта вакцина не настолько хорошо апробирована, чтобы гарантировать отсутствие последствий.

«Риск проведения прививки не должен превышать риска заболевания коронавирусом. Лично я продолжаю соблюдать социальную дистанцию, респираторный этикет, использование всех возможных средств индивидуальной защиты. И очень внимательно слежу за полномасштабными клиническими испытаниями всех вакцин», — поделился врач.

Александр Дечко обращает внимание, что фармакология — это бешеные деньги: «Не забывайте, что кроме интереса гуманистического — спасти мир от коронавирусной инфекции, у производителей вакцин есть интерес чисто коммерческий. Кто сделает действительно безопасную вакцину, будет одним из самых богатых людей, наравне с теми, которые изобрели пенициллин».

Наукустораживают белые пятна в исследованиях «Спутника V»

Не доверяет вакцине также научный сотрудник лаборатории проблем здоровья детей и подростков, врач-неонатолог Ирина Винокурова.

«Моим личным мнением, как врача, является то, что вопрос о научных данных, касаемых исследования вакцины „Спутник V“, недостаточно освещен. Я нигде не увидела научную верификацию, доказательность того, что это работает или, наоборот, того, что это не работает. Если у меня есть научные сомнения насчет того, как это работает, то я буду категорически против, я не буду никому советовать те или иные способы оказания медицинской помощи, в том числе вакцинацию», — поясняет Ирина Винокурова в беседе с Naviny.by.

(сильно сокращено)

Татьяна Бубликова
Naviny.by